

Lạng Sơn, ngày 15 tháng 05 năm 2026

Kính gửi cô Dung, chú Thành và cô chú VISA Việt Nam,

Chúng con mong cô chú mạnh khỏe, vui vẻ và luôn nỗ lực của hết nơi, giúp đỡ mọi miền Việt Nam, như VISA đã kết nối cả thế giới.

Con tên là Lâm Thị Cẩm Tú, học sinh lớp 5C tại điểm trường Cỏ Hồng. Hôm nay con mạnh dạn viết bức thư này thay cho tiếng lòng của các bạn nhỏ và thầy cô nơi điểm trường vùng cao này của chúng con.

Con không biết phải bắt đầu từ đâu để các cô chú hiểu được cuộc sống của chúng con ở đây như thế nào. Điểm trường con có xấp xỉ 40 học sinh, chúng con là con em người Kinh, nhiều bạn giống con là hộ cận nghèo, nghèo. Điểm trường chúng con nằm xa trung tâm và đi giữa những con đường ngoằn ngoèo, quanh co, khúc khuỷu qua những sườn đồi. Có những hôm trời mưa lớn, con đường trơn đến mức bạn con bị ngã xe giữa đường đầy bùn đất nhưng vẫn phải cố đứng dậy đi học vì sợ nghỉ một buổi sẽ không kịp bài. Bạn Nhung phải đi bộ qua ruộng lúa, qua hồ ruộng ngoằn ngoèo, xây lầy, trơn trượt để đi học. Bạn Hào nhà cách trường khoảng 4km hằng ngày bạn phải dậy sớm để đi học, những hôm trời mưa đường trơn bạn bị ngã đến lớp quần áo bẩn rách chủ toàn là bùn đất. Bạn Trang nhà nghèo đóng anh chị em, mẹ bỏ đi một mình bố phải vất vả nuôi nấng chị em ăn học. Có bạn buồn cười chủ là mù tằm ông sống, nhà ở thành thị.

Những điều chúng con buồn nhất không phải đường xa hay thiếu thời quần áo đâu mà là trường con thiếu nước sạch. Ở nơi khác luôn có thể chỉ cần mở vòi là có. Nhưng ở trường con, nước là thuê mà cả thầy cô và học sinh đều phải chia chắt từng chút một. Mỗi lần trời đổ mưa, chúng con vui lắm, vui như được nhận quà. Vì cơ nước mưa là sẽ có thêm nước dùng cho vài ngày tới. Những ngày nắng kéo dài, trường gần như cạn nước. Sau giờ thể dục, mọi mũi lem mủm hơi những chúng con không dám rửa nhiều vì sợ hết nước.



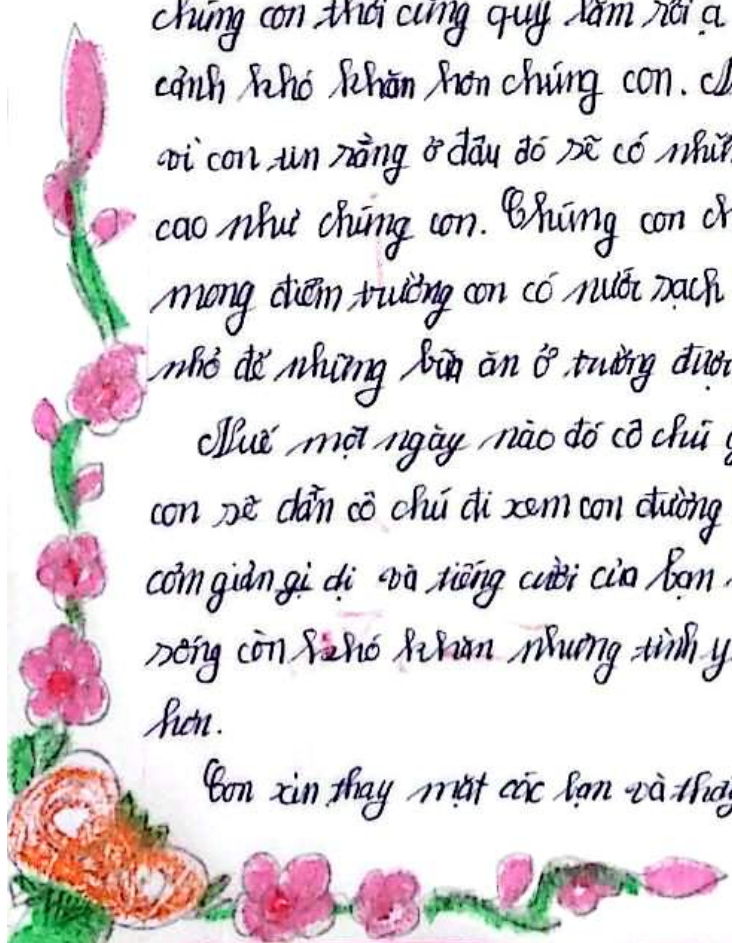
Khác phải dùng để giặt khăn, đi vệ sinh và nấu ăn. Có hôm cô giáo phải mang thùng con nước từ rất xa về trường. Nhìn cô gồng mình kéo nước nặng, chúng con thường cô lắm nhưng cũng không biết phải làm sao.

Con chỉ ước tưởng mình có một giếng nước sạch thôi ạ. Một chiếc giếng để những ngày nắng, chúng con vẫn có nước rửa tay sạch sẽ. Để cô giáo không còn phải đi xa hay không xin nước nữa. Để những bữa cơm ở trường có thể nấu bằng nguồn nước sạch hơn. Một điều ước rất bình thường ở nhiều nơi nhưng với chúng con lại là điều mơ ước suốt nhiều năm.

Buổi trưa ở trường, nhiều bạn mang cơm nắm đến trường để ăn, có bạn lại chỉ ăn mì tôm đóng gói. Thấy cô thường học sinh lắm nhưng chưa có bếp nấu đang hoàng. Cô giáo vẫn thường nói rằng "Nếu có bếp, các con sẽ có những bữa cơm nóng và đầy đủ hơn." Thế vậy, ngoài mong có giếng nước, chúng con cũng tha thiết mong có chú và các nhà hảo tâm giúp điểm trường một gian bếp nhỏ và vài đồ dùng nấu ăn đơn giản. Chú cần có nơi nấu cơm cho chúng con thôi cũng quý lắm rồi ạ. Con biết ngoài kia còn rất nhiều hoàn cảnh khó khăn hơn chúng con. Nhưng con vẫn muốn viết bức thư này vì con tin rằng ở đâu đó sẽ có những tấm lòng yêu thương che chở nhỏ bé như chúng con. Chúng con chẳng mong muốn điều gì lớn lao. Chỉ mong điểm trường con có nước sạch để sinh hoạt hàng ngày, có một gian bếp nhỏ để những bữa ăn ở trường được ấm áp hơn.

Một ngày nào đó cô chú ghé thăm điểm trường Cô Hiền, chúng con sẽ dẫn cô chú đi xem con đường đến lớp, ngồi ăn cùng chúng con một bữa cơm giản dị và tiếng cười của bạn nhỏ nơi đây. Chúng con tin rằng dù cuộc sống còn khó khăn nhưng tình yêu thương sẽ làm mọi thứ trở nên ấm áp hơn.

Con xin thay mặt các bạn và thầy cô tại điểm trường Cô Hiền gửi lời cảm ơn



em chân thành nhất đến cô chú và các nhà hảo tâm đã đọc bức thư này.
Kính con mong mọi màu sắc đến với ngôi trường của mình.
Con xin cảm ơn rất nhiều ạ!

Trí
Lâm Trí Cẩm Trí

